तयोर्मनुष्ययोर्यदि त्वयि समीपस्थिते प्रहृष्टमनसौ उत्तरप्रत्युत्तरादौ संतुष्टमनसौ तदा तयोरभिमुखं स्थित्वा ममैव प्रशंसाभिस्तद्बोधकवाक्यैरिंगितैर्मामकाभिप्रायबोधनै र्मयि तौ विश्वासयन् अस्य वनस्य प्रवेशस्य प्रयोजनं पृच्छ॥ यद्वा ममैवाभिमुखं यथातथा स्थित्वा प्रशंसाभिस्तयोस्तुतिभिरिंगितैःस्वीयैस्तावात्मनि मयिच विश्वास यन् पृच्छेत्यन्वयः ॥ स्वाभिमुखस्थितिकथनमन्यादृशवचनकथनसंभावनया तन्निरासायेतिबोध्यं ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रश्नावसरं दर्शयति ॥ शुद्धेति ॥ यद्येतौ शुद्धात्माना

लक्षयस्वतयोर्भावंप्रहृष्टमनसौयदि॥ विश्वासयन्प्रशंसाभिरिंगितैश्चपुनःपुनः ॥२५॥ ममैवाभिमुखंस्थित्वापृच्छत्वंहरिपुंगव॥ प्र योजनंप्रवेशस्यवनस्यास्यधनुर्धरौ॥ २६॥शुद्धात्मानौयदित्वेतौजानीहित्वंप्लवंगम॥व्याभाषितैर्वारूपैर्वाविज्ञेयादुष्टताऽनयोः॥ २७ इत्येवंकपिराजेनसंदिष्टोमारुतात्मजः॥ चकारगमनेबुद्धिंयत्रतौरामलक्ष्मणौ॥ २८॥तथेतिसंपूज्यवचस्तुतस्यकपिःसुभीतस्यदुरास दस्य॥ महानुभावोहनुमान्ययौतदासयत्रराम॥ऽतिबलीसलक्ष्मणः ॥२९॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधा कांडेद्वितीयः सर्गः॥ २॥ ॥७॥ ॥७॥ वचोविज्ञायहनुमान्सुग्रीवस्यमहात्मनः॥ पर्वतादृष्यमूकात्तुपुप्लुवेयत्रराघ वौ॥ १॥ कपिरूपंपरित्यज्यहनुमान्मारुतात्मजः॥ भिक्षुरूपंततोभेजेशठबुद्धितयाकपिः॥ २॥ ततःसहनुमान्वाचाश्लक्ष्णयासुमनो ज्ञया॥ विनीतवदुपागम्यराघवौप्रणिपत्यच ॥ ३॥ आबभाषेचतौवीरौयथावत्प्रशशंसच॥ संपूज्यविधिवद्वीरौहनुमान्वानरोत्तमः॥ ॥४॥

वस्मासु द्वेषरहितौ जानीहि ज्ञास्यसि तर्ह्येव तदभिमतं प्रयोजनं पृच्छ उपसंहरति ॥ व्याभाषितैरिति ॥ दुष्टताऽदुष्टताचेतितत्रेण पदच्छेदः ॥ २७॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ अधरमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवा० किष्किंधाकांडेद्वितीयः सर्गः ॥ ॥ विज्ञाय तात्पर्यतोज्ञात्वा ॥ १॥ भिक्षुरूपं प्राकृततापसरूपं॥ शठबुद्धितया अविश्वस्तबुद्धितया ॥२॥ विनीतवत् विनीतयोग्यं॥३॥ यथावत्प्रशशंस ॥ ननुमिथ्यास्तुतिरित्यर्थः॥ आबभाषे वक्तुमभिमुखीचकार॥ संपूज्य वाचाप्रशस्य ॥४